

Un conveni bloquejat

El conflicte citrícola ha entrat en una fase de radicalització després que la passada setmana quedassen trencades les negociacions entre la patronal i els sindicats. Més que la vaga, convé destacar-ne els motius que l'han impulsada.

V. Sirvent

Un parell de punts són, bàsicament, la clau del conflicte que des del dia 11 de novembre afecta i enfronta el sector citrícola valencià. D'una banda, la negativa de la patronal a acceptar la sentència del Tribunal Central de Treball, la qual estableix el salari mínim en 2.600 pessetes la jornada i 325 pessetes per hora de treball de magatzem, i, de l'altra, la decisió dels empresaris del sector de passar els treballadors de la taronja de les prestacions socials de la Seguretat Social al Règim Especial Agrari. Com a conseqüència del trencament de les negociacions, els sindicats UGT, CCOO, CNT i SU han iniciat una vaga de caràcter indefinit per tal de pressionar la Federació Valenciana d'Exportadors en defensa d'un conveni just per als interessos dels treballadors.

La Unió de Llauradors i Ramaders del País Valencià, curiosament, ha estat l'única organització sindical que no ha prestat suport a la vaga —ni l'ha desconvocada, però— a causa de tenir afiliats tant entre els explotadors de petites i mitjanes propietats com entre els collidors i manipuladors. No obstant això, el sindicat del camp ha difós un manifest on denuncia a un responsable del conflicte l'administració per la seua «calculada indefinició respecte al règim a què deuen pertànyer els treballadors de magatzem», alhora que considera lògica la pertinença al Règim Especial Agrari dels treballadors d'empreses construïdes per agricultors, com és el cas de les cooperatives agràries. Pel que fa a la negativa de la patronal a assumir la sentència favorable a l'increment salarial, la Unió troba sorprenent que la Federació Valenciana d'Exportadors vulga «negociar» el contingut d'una sentència, ja que «la llei no és per a negociar-la, sinó per a ser complida».

La resistència al traspass al Règim Especial Agrari ja va fer-se notar fa unes setmanes a la Cooperativa de Castelló de la Ribera (la Ribera Alta), on setanta-tres treballadores van ser

El pas al Règim Especial Agrari, motiu de conflicte.

despatxades com a resposta patronal. Era un preludi nefast per a l'inici de la campanya citrícola, que ja estava negociant el conveni d'enguany. Segons ha fet saber UGT, entre la Seguretat Social i el Règim Especial Agrari hi ha diferències substancials de contraprestacions. «Pel fet que els treballadors del camp —ens han matisat— són eventuals, el Règim Especial Agrari contempla unes prestacions subsidiàries marcadament inferiors a les de la Seguretat Social. Tot és inferior: en la jubilació i en les ajudes per malalties».

El dia indicat per a encetar l'atur, els treballadors del sector realitzaren una concentració a la plaça de Sant Agustí de València com a complement reivindicatiu. Unes set mil persones es dirigiren al Palau de la Generalitat i la Delegació del Govern espanyol per tal de lliurar uns escrits amb les reivindicacions al president Joan Lerma i a delegat Eugeni Burriel. Entre els punts defensats, a ban-

da de la qüestió de la sentència i l'equiparació de les prestacions socials, els collidors i les manipuladores de taronja afegiren al document la petició d'augment de sou d'un 10 per cent, el cobrament de diners deguts per les empreses i la readmissió de les setanta-tres treballadores de la Cooperativa de Castelló de la Ribera.

La major incidència de la vaga, des dels primers dies, s'ha registrat en les comarques de la Ribera Alta, la Ribera Baixa, l'Horta Sud, la Safor i el Camp de Morvedre, amb un percentatge, segons les centrals sindicals, entre el 70 i el 90 per cent, i, segons la Federació Valenciana d'Exportadors, considerablement rebaixat. Els aturs, durant els primers dies, no s'han notat a Castelló, entre altres coses, perquè la sentència del Tribunal Central de Treball era contrària a l'increment salarial i perquè la notificació dels sindicats respecte a la seua postura només s'havia fet a la Federació Valenciana d'Exportadors, entitat que només aglutina firmes comercials de la província de València i del nord d'Alcant. Aquesta conjuntura d'indecisió entre els treballadors ha estat aprofitada pels exportadors castellanencs, els quals, a bon dret, han denunciat la il·legalitat de les actuacions dels piquets sindicals.

A pesar d'això, des del dia tretze s'han desplaçat a Castelló nombrosos grups de piquets informatius de CCOO a fi de guanyar aquell sector per a les mesures de pressió. Passats uns dies, la Federació de Treballadors de la Terra (FTT-UGT) de Borriana va decidir adherir-se a la convocatòria unitària de vaga en tot el País Valencià, postura que ha facilitat l'extensió del conflicte a la majoria de comarques castellanenques. Però a la matinalada del dilluns, el sindicat socialista ha tornat a desvincular-se per haver arribat a un acord amb les empreses castellanenques.

Club Sanchis Guarner

La setmana passada es va constituir, a València, un nou club d'opinió, amb el suport d'un grup d'intel·lectuals i professionals valencians.

P. Serena

Divendres passat va presentar-se al Col·legi Major Lluís Vives de València una nova agrupació cívica d'opinió i debat amb el nom de Club Sanchis Guarner. La formació, que aglutina una trentena de professionals valencians, s'autoproclama nacionalista, progressista i cívica, i té per finalitat criticar constructivament o destructivament, segons la intensitat dels esdeveniments, les operacions polítiques i cíviques tant de l'àmbit autonòmic com de l'estatal.

El naixement del club és fruit d'unes reunions entre un grup d'amics, tots ells amb un passat vinculat a la història política del País Valencià, pel mes de setembre, davant la consideració que hi havia un gran buit en aquest camp que ni els partits polítics ni les entitats cíviques i culturals existents no han tapat. Entre els membres de la nova agrupació, hi ha J. J. Pérez Benlloch, Ernest Garcia, Trini Simó, Jaume Pérez Montaner, Josep Lluís Blasco, Miquel Navarro, Isabel Morant, Francesc Pérez Moragon, Adolfo Rincón de Arellano, Carme Alborch, Ramon Lapiedra i Doro Balaguer. Tots ells, presidits per Vicent Ventura, que n'ha estat el promotor. Cal ressenyar que la presidència tindrà la durada d'un any, segons assenyala el reglament mínim que han elaborat els membres.

El mateix dia de la presentació social, Vicent Ventura va donar a conèixer un comunicat de suport al rector de la Universitat de València i a la Junta de Govern per l'esforç realitzat en l'ús ple de l'ensenyament en català. Entre els temes opinables del Club Sanchis Guarner per al futur, hi ha la Televisió Valenciana, l'avortament, les ajudes públiques als mitjans de comunicació, la política ecològica de la Generalitat valenciana, el llit vell del Túria i d'altres temes d'importància vital en la societat valenciana.

Mentrestant, els sindicats continuen denunciant que hi ha empreses que estan fent treballar els seus assalariats —contractats il·legalment— entre les 2 i les 6 de la matinada, acció que obliga els sindicats a muntar vigilàncies extraordinàries que eviten l'incompliment de la vaga. Segons afirmen per fonts sindicals, algunes d'aquestes empreses han contractat també guardes jurats o personal civil dotat d'escopetes per acovardir els piquets. Aquesta crispació entre els piquets i els magatzems que han desoït la crida sindical, com són els casos de les empreses Antonio Munoz, de la Pobla Llarga (la Ribera Alta), i Daniobo, d'Alcàsser (l'Horta Sud), s'han traduït en enfrontaments violents amb la guàrdia civil. Tal com ens ha comunicat CCOO, moments abans de començar una assemblea en l'empresa Raga i Simó, de Picanya (l'Horta Sud), la guàrdia civil va fer-hi acte de presència amb una actitud nerviosa i desafiant. Idènticament, a Sagunt (el Camp de Morvedre) s'han registrat indicents entre els membres dels piquets informatius i les forces de la policia nacional, mentre els treballadors paralitzaven el tràfic del transport cítric asseguts a la carretera. D'altra banda, a Picanya, el divendres passat, la policia va detenir dos membres de CCOO, després d'haver agredit, segons l'Ajuntament, un policia municipal d'aquella població. Tanmateix, un portaveu de CCOO ens ha indicat

que no hi va haver agressió i que no es tractava d'un policia municipal, sinó d'un guàrdia civil de paisà que esgrimia una actitud provocadora davant el piquet. A parer de la Delegació del Govern central, el presumpte agredit era un policia de la corporació municipal que recaptava informació per a l'alcalde.

Transcorreguda quasi una setmana de paralització en el sector, els responsables de les organitzacions sindicals han subratllat l'existència de fortes divisions entre els grans i petits empresaris, ja que la prolongació de l'atur afavoreix els més poderosos, els quals disposen d'una major capacitat de maniobra i de remanents considerables de taronja en les cambres frigorífiques. Així les coses, alguns exportadors, pel seu compte, seguint les declaracions sindicals, ja haurien acceptat les 325 pessetes mínimes per hora. Les divisions, però, no afecten solament a la patronal: també als sindicats. Tot i haver partit plegats des del començament, és presumible, segons acusen fonts de CCOO, que UGT manté negociacions d'amagat amb la patronal des del dia 13 a les setze hores. Aquest extrem ha estat desmentit pel sindicat socialista, el qual considera que la vaga està resultant un èxit rotund: «la vaga —ens han dit—, l'hem plantejada indefinida i, de moment, no hi ha cap principi d'acord».